

PO Box 18

Hodkovice nad Mohelkou

Mail: redakce@narmyslenka.cz

Web: www.narmyslenka.cz

Vydavatel:

O. s. Národní myšlenka

Šéfredaktor

Milan Špinka

Redakce:

Jiří Hojer

Jan Maloušek

Přispívající redaktoři:

Miroslav Červenka

Lukáš Peřík

Tomasz Jaźwiński

OBSAH

- 2.. Úvodník
 3.. Čína vítězem studené války? – Jiří Hojer
 4.. Rozhovor s Jiřím Karasem – Milan Špinka
 5.. Co dál s národním hnutím? – Milan Tobiáš, Petra Edelmannová, Josef Klás
 8.. Nepřítel islám – Richard Zatloukal
 10.. Evropa kráčí k super státu – Tomasz Jaźwiński
 13.. Pyrrhovo vítězství Západu – Vlastimil Podracký
 15.. Změněný obraz Benita Mussoliniho – Eugeniusz Świtalski
 16.. Dopis Lauře – William Gairdner
 18.. Knihy
 20.. Henri Massis – Jacek Bartyzel
 22.. Praotec totální války – Dariusz Ratajczak
 23.. Píšete nám...
 24.. Ze světa pravice

Názory autorů vyjádřené v článcích se nemusejí shodovat s názory redakce Národní myšlenky

Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat články a měnit jejich názvy

Vytištěno, vydáno a distribuováno o. s. Národní myšlenka, PO Box 18, Hodkovice n. M., 463 42

Číslo účtu: 51-0944120237/0100

Rozšiřují společností PNS, a.s.

Cena 25 Kč
 (při zaslání poštou se poštovné připočítá)
 Vychází čtvrtletně.
 Číslo 1/2005 (XXIXI.) vyšlo 31. 3. 2005

Polská cesta

V sobotu 4. prosince minulého roku se ve Varšavě konaly oslavy 15. výročí obnovy Celopolské mládeže (MW). Akce se zúčastnilo několik stovek delegátů z celého Polska a patřičnou pozornost jí věnovala také tamní média. *Gazeta Wyborcza*, deník s vysloveně nepřátelským postojem vůči polským národovcům, přinesl reportáž z akce hned na úvodní straně. Všiml si v první řadě účasti řady významných osobností spojených s Ligou polských rodin, především poslanců a europoslanců. S hlavním projevem vystoupil Roman Giertych, lídr LPR a zároveň čestný předseda Celopolské mládeže.

„Běda líným. Ti, kteří si myslí, že ta místa LPR a MW v samosprávě, Sejmu, Evropském parlamentu nám stačí, ať odejdou,“ prohlásil. „My za sebou musíme spálit mosty a jít kupředu. Žádné zákopy, žádné sinekury. Musíme jít kupředu a bodat, protože tohle je boj na nože. Jinak prohráme. Jestli nevydržíme, všechno nám vezmou.“

„Mezi mnoha poklady celopoláků jmenuji čtyři: školení, každotýdenní setkání, hierarchii a disciplínu nebo mobilitu, díky které můžeme organizovat akce v celém kraji. Jako tehdy, když jsme ubránili Polsko před úchyly a vrahy z holandské lodi,“ řekl předseda MW R. Parda v nářečí na výpravu potratářské lodi *Langenort*.

Gazetu Wyborcza zjevně rozhořily jiné jevy, které celé shromáždění provázely: velké množství delegátů, jejich disciplína, když pozorně naslouchali projevům řečníků, aniž by je napadlo vycházet ze sálu a vybavovat se někde na chodbě. K nemalému vzteku liberálních novinářů nebylo mezi účastníky skinheadů („lýchů“, jak říkají Poláci) a převažovaly obkly u pánů a kostýmky u dam.

Je pochopitelné, že sraz Celopolské mládeže musel na novináře působit znepokojivým dojmem. Toto hnutí je vůbec nejsilnější mládežnickou politicky orientovanou organizací v Polsku, počet členů se podle střízlivých odhadů pohybuje kolem 2 000. Nejde ale jen o nějaké matrikové počty; celopoláci jsou mimořádně aktivní a činní a charakterizuje je nemalá praxe v mobilizaci členstva, kdykoli je tomu třeba. R. Parda mohl stejně tak dobře zmínit početné protestní akce proti „pochodům rovnosti“ homosexuálů ve Varšavě, Krakově či Poznani nebo proti pohřbu Czesława Milosze na polském národním hřbitově, neboť Milosz je národovci označován za „protipolského básníka“ (což je objektivně pravda). Ještě zajímavější je ale každodenní činnost celopoláků. Jejich ústřední webová stránka www.wszechpolacy.pl dává překvapivý pohled na rozsah aktivit. Přehled místních organizací je impozantní a počet jejich webových stránek také. Místní organizace provozují na třicet oficiálních webů – a přitom nelze zapomenout na to, že rozšíření internetu je v Polsku ještě stále na nižší úrovni než například u nás.

„Naše činnost směřuje k takové výchově mládeže, aby nevolila levičáky a liberály,“ říká K. Bosak, sekretář MW. A tomu také organizace podřizuje své aktivity. Je velmi snadné její úspěchy měřit. Z jejího středu vzešly významné osobnosti politického života dnešního Polska, poslanci a europoslanci, řada členů MW sedí v místních samosprávách. Hnutí vytváří zázemí Lize polských rodin, takže se mnoho lidí domnívá, že jde vlastně o její mládežnickou organizaci. Není to úplná pravda, je ale fakt, že řada celopoláků v Lize působí a obě organizace spolu úzce spolupracují.

Je potěšitelné, že do očí bijící úspěchy ideově blízké organizace konečně přiměly české národní konzervativce k tomu, aby se poohlédli po spojencích právě tímto směrem. Pokud něco skutečně potřebujeme, jsou to úzké mezinárodní kontakty se schopnými, kteří nám nebudou jen přizvukovat v diskusích v nějakém městečku na hranicích, kde budeme sprádat fantstické plány, co bychom dělali, kdyby to snad vyšlo, ale dokáží nám dodat to, co potřebujeme ze všeho nejmíc: know-how, systém, způsob jak se zmocnit podílu na vládě, jak proniknout nejprve do obecních úřadů a na radnice, do krajských úřadů a nakonec i do parlamentu.

Zároveň je třeba důrazně varovat před bezmyšlenkovitým navazováním kontaktů s kýmkoli, kdo o to projeví zájem. Naše snaha se musí soustředit na předem jasně vybrané a vytipované organizace (strany, jejich mládežnické organizace apod.), o nichž si získáme maximum informací před tím, než se je pokusíme oslovit. Mnohdy máme bohužel k dispozici jen velmi zkrácené informace a neznáme přesné rozložení sil na politické scéně v dané zemi. Bolestným důsledkem pak může být, že bez hlubší kontroly zvolíme ke spolupráci nějakou marginální sílu, která je ve své zemi chápána tamními pravičáky jako extremistická či škodlivá. V každé zemi lze takovou sílu najít; a právě takové organizace rády zvětčují svůj vliv a lapají na sebe kontakty ze zahraničí. Důsledkem spolupráce k ničemu může být jedině pěstování nedůvěry ze strany rozumných a čínorodých skupin na tamní politické scéně vůči nám.

Pokud jde o Polsko, nemá cenu předstírat, že Národní myšlenka není už delší čas ve velmi blízkém kontaktu s tiskem svázaným tak či onak s Ligou polských rodin; došli jsme až do stavu personální provázanosti. Loňského listopadu jsme také pomáhali zorganizovat kontaktní výpravu vysokoškolských studentů z Pražského klubu Mladých konzervativců do německého Budyšina na pozvání europoslance za LPR S. Chruszce.

LPR a okruh na ni napojených skupin by měla být prioritní volbou českých nacionalistů; mluví pro ni jasně politické výsledky. ●